वषद्रकारेण देवेभ्या दत्तं स्वाहाकारेण इतं च भवति एवमेवास्यानीजानस्य यजमानस्य एतद्व्राह्मणभाजनं भवति । याग्र इव भाजने अपि दिल्लादानं विधत्ते तत्रा इति । केचिन् त्वाय्यणेष्ठावधिकृतस्यानीजानस्य नवधान्येनाग्रिहोत्रहोममभिधोयते (!) स्रत एव सूत्रितं कात्यायनेन (१ ६ ९६) नवैः सायं प्रातर्ग्निहोत्रहोम इति स्रापस्तम्बेनाप्युक्तम् स्रपि वा नवानां यवानां सायं प्रातर्श्वक्रयादिति तद्त्र निराकरेगित नाग्निहोत्र इति स्रग्निहोत्रकर्मणि भवं हिवर्न जुङ्गयात् यदि जुङ्गयादिन्द्रा ग्न्यादोनामाय्यणदेवतानामग्निहोत्रदेवतया (तण Cod.) सह समदं कलहं कुर्यात् ॥ ६१॥ ३॥ १॥

म्रावृत्तिगुणविकृता दर्शपूर्णमासया[ग]प्रयोग एव दान्नायणयज्ञः तं विधित्सुराख्यायिका-माह प्रजापतिरिति ॥१॥ एके शाखिनः । एष एव खलु प्रजापतिर्विसिष्ठी नान्यः (?) सर्व-श्रेष्ठवात् ॥२॥ श्रेक्नः श्रिक्नस्य पुत्रः । स एतमिति (!) एतं प्रतोद्र्शं स इति व्यत्यये-नैकवचनम् (!) ते तत्रत्या (?तत्रत्र Cod.) जनाः प्रत्यासुः केनचित्कारणेन प्रतिचिचिपुः तेन च दाचायणयज्ञेनेष्टे सित तेषां जनानां विवचनं विशिष्टवचनं पचपातवचनमेवास म्र-स्मिन्बङ्गमानं कृतवतः ॥३॥ सृञ्जयपुत्रः सुप्रा नाम । तत्तस्मात्कारणात् एतत् एतर्होदानी-मिप निर्वचनं निरुत्तरवचनमस्ति व्यवहारलाके विद्यते ॥ ॥ शुतर्षेः पुत्रो देवभागा नाम ॥ । । पर्वता नाम कश्चित् तस्य पुत्रः पार्वतिः । म्रसपत्नानुपत्नाधा शत्रुभिरत्नाधिता ॥ ६॥ तप्तं पया द्धा संस्कृतं सत्पयस्या भवति ॥ १०॥ म्रस्य दानायणयज्ञस्य सामयागत्तपतां प्र-तिपादयति म्रथेति । म्रमुमुपवसथऽइति सुत्यादिवसात्पूर्वमहरूपवसथः । प्रकरणात्तरे विहि-तवेन विप्रकर्षाद्मुमिति विप्रकृष्टवाचिना म्रदःशब्देनाग्रोषामोयस्य पशोः परामर्शः ॥ ११॥ उत्थं दाचायणयज्ञस्य सामयागसाम्यं सम्पाय तत एव हेताः फलसाम्यमाह स पाणमासेन चेति ॥ १८॥ प्राणापानद्वपयोख्योषामयोर्ह्विषा तृप्तयोर्निष्क्रमणादि वृत्रो मृतः तथा चाम्रायते तस्माङ्बञ्जभ्यमानाद्योषोमा निर्क्रामतां प्राणापाना वाज्यतावित ॥१५॥ म्रभिषुणोत्येवैन-मिति पूर्वेद्यः कर्तव्याभिषवस्थानीयोऽयमग्रोषामोययाग इत्यर्थः । तोव्रोकराति तोव्रमतिशये-न मदकरं कराति ॥ १६॥ सांनाय्यभाजना सांनाय्ययागस्य स्थानभूता ख्यमावास्या । एनं सो-मम्। स एष चन्द्रः प्रतिपदि पश्चाद्दशे कलात्त्रपेण दृश्यते ॥२०॥ तस्य वाजिनहोमस्य कालं विधातं स्ताति स वाऽइति । यज्ञस्य पश्चाद्वागे प्रस्तरपरिधिप्रहरणात्तरकालं वाजिन-होमः कर्तव्यः । ऋधुर्युरये प्रथमं प्रागेव प्रागपवर्गमल्पं वाजिनं जुहोति ऋगे वोहोति यदा होतान्वषद्वराति तदा स्विष्टकृत्स्थानीयं वाजिनशेषमुत्तरपूर्वस्यां दिशि जुहोति ॥२३॥ झ-तिशिष्टेन वाजिनेन दिग्व्याघारणं विधनेष्य दिश इति ॥२४॥ एवं च सित एतदाजिनम्-विजः साममेव सामसदशमेव कुर्वात ॥२५॥३॥४॥

म्रथ चातुर्मास्यानि विधित्स्स्तत्र वैश्वदेवस्य प्रजासृष्टिहेतुतामाख्यायिकया प्रतिपादयित प्रजापितिरिति ॥१॥ यस्माद्ग्रे एवमासीत् तस्मात्कारणात्त्र क्रमर्थजातमृषिणा मन्त्रेणाभ्यनूकं प्रतिपादितम् [ऋक्सं॰ ००१००१८] । म्रत्याममत्ययं विनाशम् । म्रकंमर्चनीयमग्रिम् ॥८॥ म्रयानक्तरमेव यङ्जायते तदेव जायते मन्यद्जायमानं (? दाज Cod.) विपद्मते ॥५॥ म्राद्यिक भाजयित् ॥६॥ म्रायतनं स्थानम् । मारुतस्तु इति तुशब्दः पयस्यायागस्य न्यायप्राप्तं षष्ठ-स्थानवं व्यावर्तयिति मारुतः सप्तकपाल एव षष्ठाऽनुष्ठेय इत्यर्थः । म्रिनिषेधा (!) इव म्र-